

AKTÖRLER RESSAM OLURSA...

Barış Dıncel, Mustafa Alabora ve Yaman Tüzcet. Fotoğraf: Vedat Arık Sayfa 4

Barış Dinçel, Mustafa Alabora ve Yaman Tüzcet. Fotoğraf: Vedat Arık

Savaş Dinçel,
Mustafa Alabora,
Yaman Tüzcet ve
Müjdat Gezen. Bu
dört ismin
buluştukları yer
sahne değil galeri...
Çünkü desenleri ve
resimleriyle
çıkyorlar izleyicinin
karşısına. Dinçel'siz
bir eksikler ama
resimlerinin
hikâyelerinde
bütünleşiyorlar...

Savaş Dinçel'in çalışması...

Müjdat Gezen'in çalışması...

Mustafa Alabora'nın çalışması...

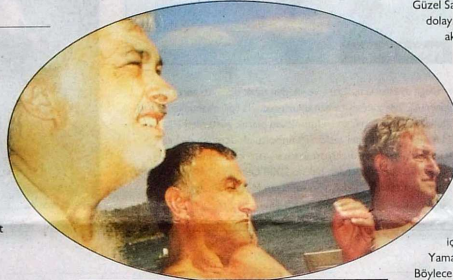

Yaman Tüzcet'in çalışması...

Aktörler ressam olursa...

Müge Serçek

Onları sahnelerde, televizyonlarda yıllarca farklı karakterlere bürünmüş halleriyle izledik, sevdi. Bu aktörler; Savaş Dinçel, Mustafa Alabora, Yaman Tüzcet ve Müjdat Gezen... Simdi ise farklı bir kimlikle, farklı bir sanat dalında çıkıyorlar karşımıza ve kendi yaptıkları resimlerle bir sergiye imzalarını atıyorlar. Alabora, Tüzcet ve Gezen'in en çok duygulandıran bir buçuk yıl önce aramızdan ayrılan dostları Savaş Dinçel ile aynı sergide buluşmak. "4 Aktör Ressam Rolünde" sergisi 7 Mart'a kadar Fevziye Mektepleri Vakfı'na ait Galeri Işık Teşvikiye'de gezilebilir.

Müjdat Gezen, Mustafa Alabora ve Savaş Dinçel.

Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü mezunuydu, dolayısıyla resimle haşır neşirdi, daha sonra ikinci eşi de akademinin süsleme bölümü mezunu olunca, resimle olan akademisi devam etti ve son 30 senesini boylarla, tuvallerle geçirdi. Aktörlüğünün vermiş olduğu kompozisyon duygusuyla resim yapmaya başladı ve ortaya çok güzel resimler çıkardı.

- Peki, "4 Aktör Ressam Rolünde" sergisini nasıl açmaya karar verdiniz?
M. Alabora: Birkaç ay önce yine Müjdat "Gel beraber sergi açalım" dedi. "Olur mu hiç böyle şey, utanırım ben" dedim. Daha sonra açalım mı, açmayalım mı diye konuşurken oğlum Memet Ali Alabora da bizi destekledi ve hatta sergide Savaş Dinçel'in resimleri de olsun diye önerdi bulundu. İşin için Savaş Dinçel'le görüşme istedim. Daha sonra Yaman'ı da aramıza kattık, serginin adını da Yaman buldu. Böylece fikrimiz olgunlaştı ve sergimizi açtık.

Y. Tüzcet: Sergide bizim yaptığımız resimler dışında Savaş'ın oğlu Barış'ın da babası için yapmış olduğu eserler var. Barış babasının heykeliyi yaptı. Heykel bir sahne dekoru içinde yer alıyor ve çok güzel oldu. Hepimizin resimlerini ayrı ayrı inceleseniz bile hepimizin resimlerinde farklı bir ruh birliği var.

- Resimlerini şu an sergileniyor, profesyonel çevrelerden bir eleştiri gelir diye tedirginlik duyuyor musunuz?

Y. Tüzcet: Mustafa ve Müjdat naif ressamlardır, ancak şurada ki ayrımcı çok iyi yapmak gerekir ki naif alcağönüllü demektir ama kötü demek değildir. Sanat görgüleri ve kompozisyon duygularıyla ortaya o kadar güzel şeyler çıkarırlar ki, bu cesaret çocuk resimindeki basarıya benzer. Picasso, çocuk resmi yapmak için 50-60 yılını verdi. Oysa naif ressamlar daha güzel resimler yaparlar, çünkü eğitilmiş

dolayısıyla çizime yatkınlığım vardı. Bir sonraki yıl resim derslerimize. Türkiye'nin en büyük resim sanatçılarından Şefik Bursalı geldi. Bursalı benim de Savaş'ın da çizgilerinin çok güzel olduğunu fark etti ve üzerimize çok düştü, çok emek sarf etti. Sanıyorum Savaş ve benim resim sevgimiz o zamanlar başladı. Daha sonra Pertevniyal Lisesi'ne geçtik, orada da resim hocamız, şimdi profesör olan Dinçer Erimez'di. Baktı ki bizde yetenek var, o da üzerimize düştü, çok sıkı bir eğitim verdi. Savaş ve ben işeyi bitirip konservatüvaya girdiğimiz vakit iyi karikatürler çizen kişilerdik. İleriki yıllarda Savaş da ben de çeşitli gazetelerde karikatürler çizdik. Müjdat Gezen'in ilk eşi

- Resim yapmaya ne zaman başladınız?
Mustafa Alabora: Bundan üç sene önce emekli olduğum dönemde, ne yapacağımı düşünürken Müjdat "Mustafa resim yaparsan" dedi. Ben de önce yapamam edemem falan dedim ama Müjdat ısrar etti. Ben de gitim fırçalar, boyalar aldım. Öturdum bir resim yaptım, ama çok kötü oldu. Müjdat'a telefon açtım, "Müjdat bu resim çok kötü oldu" dedim. "Olson, kötü de olsa bu senin resmin" dedi. Bu laf çok hosuma gitti o günden bu güne resim yapmaya devam ettim. Hayatım boyunca oyuncu olarak başkalarının hayatlarını, başkalarının sözcükleriyle oynadım. Simdi boyalarla oynuyorum ve kendi sözcüklerimi yazmaya çalışıyorum.

- Yaman Tüzcet: İstanbul Erkek Lisesi'nde orta ikinci sınıftayken, bir gün yanma bir çocuk geldi oturdu, o Savaş Dinçel'di. Çizimleri çok güzeldi, benim de annem ressamdı,

ressamlar çok temkinli davranırlar. Bu açıdan Mustafa Alabora'nın resimlerini çok beğeniyorum.

Barış Dinçel: Bu dört adam bu sefer ne ağzlarını ne de vücutlarını kullanıyorlar, sadece beyin ve ellerini kullanıp, bir şey yaratıyorlar...

M. Alabora: Fırçayı eline üç sene almış biri olarak bana bu konuda çok laf söylemek düşmez. Türkiye'de herkes her şey yapabileceğini ve her şey bildiğini iddia eder. Biz böyle yapmadık, belki ilk defa resim yapıyoruz ama bunun arkasında 44 senelik sanat birikimin var. Müzik bilginim vardır, mimari bilirim, tiyatro zaten benim işim, ayrıca ciddi anlamda dünya edebiyatını okumuşumdur. Resim yaparken de kendimce bir kompozisyon oluşturmaya çalıştım.

Y. Tüzcet: Resim bizim hobimizdir ve bir sanatçı olarak hobilerimizi sergilemek de en büyük hakkımız.

- Sizce aktör mü olmak daha zor ressam mı?
M. Alabora: Ressam olmak tabii ki çok daha zor. Uzun yıllar çalışma gerektiren, mutlaka eğitim isteyen bir meslek. Halbuki herkes oyuncu olabilir, ama herkes ressam olamaz.

Y. Tüzcet: Bir aktör için ressam olmak çok zordur, bir ressam için de aktör olmak çok zordur.

B. Dinçel: Kuçukluktan beri babamın karikatürleriyle haşır neşir oldum. Babam cebinde, aktörlüğünün yanında, inceden de olsa ressamlığı da taşıyordu. Sonradan ressamlığa meylenmedi ama nereye giderse gitsin cebinden kalemini çıkarır bir şeyler çizerdi.

- Yaman Bey ortaokul sıralarından itibaren Savaş Dinçel ile birlikte resim eğitimi almışsınız, peki hiç birlikte aynı tuval üzerinde çalıştınız mı?

Y. Tüzcet: Evet, birlikte oturur anonim karikatür yapardık. Ben bir kus çizerdim, o başka bir şey çizerdi ve resim dalga dalga büyürdü.

B. Dinçel: Evet, ben o resimleri Bosch'un resimlerine benzettim. Resimde her bir unsur birbirine bağlantılıken, ayrı ayrı olarak da bir şeyler anlatırlar.

- Eminim ki şu an Savaş Dinçel de bu sergiyi görmek istedi...

B. Dinçel: Babamın son dönemlerinde dinç kalmasının tek nedeni kafasının bir yerinde hep bir proje olmasıydı. Mesela bir resim sergisi açmak istiyordu, kendi gözüyle insanların çocukluk ve büyüklük hallerini resmetmek istemişti. Mesela, İsmet İnönü'nün yaşlanmış ve çocuk halini yapmak peşindeydi. Öleceğini hiç düşünmedi, hep ileriye dönük planlar yapıp.

M. Alabora: Bunu bir resim sergisi olarak algılamakta daha ötede bir şey var, dört çok yakın arkadaşın 47 sene sonra birlikte yaptıkları bir iş. Dostluğumuzu gösterirken, aynı zamanda farklı bir işi de becermeye çalışıyoruz. Bu serginin en önemli amacı bu dostluğu ön plana çıkarmak.

B. Dinçel: Evde bir fotoğraf var. Bu dört aktör çok gençler. Sonra periyodik aralıklarla aynı kadrage girmişler ve farklı fotoğraflar çekilmiş. Belki saçlar biraz beyazlamış, yüzde bir iki çizik oluşmuş ama o fotoğraf her dönem var olmuş. Simdiyse o fotoğrafın bir yanı aşağı doğru kaymış, çünkü aralarından biri artık yok. Ve geri kalan üç kişi o yokken, sanki o da ordaymış gibi aynı poz verilebilmenin duygusunu yaşayacaklar. ●